

Βιοβιβλίων, τ. 409
Ιούλιος-Αυγούστος 2000.

**ΜΑΡΙΑ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ-
ΠΟΘΟΥ**
Η Έκτη Σφραγίδα
Αθήνα, Κέδρος, 1999.
Σελ. 408

Ε νας αμφίσημος έρωτας είναι η «υπόθεση» του μυθιστορήματος σ' ένα χώρο στον οποίο τα σύμβολα ενός θρύλου εξουσιάζουν τις ανθρώπινες πράξεις. Είναι τα δύο επίπεδα του μύθου, όπου το ένα εισχωρεί στο άλλο, στο μεταίχμιο ενός κόσμου, του σύγχρονου κόσμου, που φαντάζει ανάμεσα στο διαδίκτυο μετέωρος, αγνοώντας αισθήσεις και ανθρώπινα όνειρα. Η πρώιδα, μια γυναίκα που «βίωσε το σώμα της από την αρχέγονη διαδρομή έως τη μνήμη του αύριο», με κινήσεις αρχαίας θεάς, άλλοτε με σπονδές δακρύων, προσπαθεί να εναντιωθεί, να φέρει την ισορροπία. Ερμηνεύοντας «κώδικες», αποκαθίρει εν τέλει σύμβολα ιερά που αποτυπώνουν τη ζώσα ανθρώπινη πράξην ως αποτέλεσμα φυικτών, βέβηλων όσο και γενεσιουργών μετεικασμάτων μνήμης. Πρόκειται για μια κατάθεση ψυχής της συγγραφέως, μια περιπλάνησή της στο κέντρο του ανθρώπινου δράματος. Η γραφή ποιητική, μέσα σε εικόνες εμβληματικές, προσκαλεί τον αναγνώστη σε μια ενδιαφέρουσα όσο και αγωνιώδη περιπέτεια ύπαρξης, σκεπτικισμού και συνάμα ανίχνευσης οραμάτων.

Γιάννης Σ. Παπαδάτος

